

Nemški napad 13. t. m. popolnoma preseneti Francoze.

Nemci zopet napadejo Francoze 13. t. m., a na drugem mestu. Sovražnika popolnoma preseneti, ker prične napadati nemško središče in levo krilo visoko planoto Vregny, kjer se je utrdil Francoz v načrtoma izkopanih strelskih jarkih in je smatral, da je varen v njih.

Nemški napad na visoko planoto Vregny. V 13. minutah izgube Francozi prvi dve obrambeni črti.

Zopet bije ura dvanajst, ki pozove tu naše čete na nova junaštva. Točno ob 12. uri se ožive vojaki v nemških strelskih jarkih. Sledi močen skok. Ob 12. uri in 3 minute vzamejo Francozom prvo, ob 12. uri 13 minut drugo obrambno črto. Napad nemškega krila iz gozda ne more učinkovati, ker je nemško središče tako hitro prodiral. Pozno popoldne že zasedejo Nemci vso visoko planoto. Francozi se drže le še v grapah in na robu, ki pada proti dolini Aisne.

Francozi, ki napadajo desno nemško krilo, se morajo udati.

Posrečni nemški naskok provzroči, da tiste francoske čete, ki prodirajo v okolici zaraščene vrta proti nemškemu desnemu kriku, zaidejo v obupen položaj. Ko namreč skrajno nemško desno krilo 14. t. m. nadaljuje svoj obkoljevalni napad in ko se nemško središče čez Croy zasuče proti zahodu, ne preostane Francozom, ki prodirajo proti zaraščeni vrtu, drugega, kakor da se morajo udati. Umakniti se namreč ne morejo več, ker nadvladuje ogenj nemških težkih topov dolino Aisne. Francoze vržejo Nemci isti dan tudi z robov vrha Vregny, v kolikor ni že sovražnik bežal ponoči proti in čez reko Aisne.

Nemška stotnija vdere ponoči v predmestje Soissons.

Neka stotnija telesnega polka vdere ponoči celo v predmestje Soissons. Nemške čete izčisti tudi vse ozemlje do Aisne. Le ob ovinku, ki ga napravi reka vzhodno od mesta, se morejo francoski oddelki še držati.

Francozi bili vrženi v razdalji 12 do 15 km 2 do 4 km nazaj.

V večdnevnih bojih pri Soissonsu je bil vržen sovražnik na 12 do 15 km široki bojni črti 2 do 4 km nazaj. Na francoski strani sta se vojskovali 14. pehotna in 55. rezervna divizija, neka mešana lovka brigada, neki teritorialni pešpolk, nadalje Turkosi, Zuavi in maročanski strelci. Nemci so jih vjeli 5000.

Velik bojni plen.

Bojni plen je zelo velik. Zaplenili so 18 težkih in 17 lahkih topov, nadalje revolverse topove, veliko strojnih pušk, lahkih samokresov, pušk in ročnih granat, kakor tudi izredno veliko pehotnega in topničarskega streliva.

Zmaga med dežjem in vetrom. Nemci se borili bosi.

Slavne boje so bojevale nemške čete, ker so ležale več tednov po zimi v strelskih jarkih v dežju in viharju. Tudi ko so se bojevali, je deževalo in je bril veter. Nemški vojaki so morali korakati po pokaluženih potih; napadali so na ilovnatih poljih, v omlakuženih strelskih jarkih in v kamolomih. Več vojakom so obtičali škornji v blatu; nemški vojak se je vojskoval bos naprej.

Boji pri Nieuportu. — Nemški uspeh pri Albertu in v Argonih.

K.-B. Berolin, 18. januarja. Wolffov urad javlja:

Veliki glavni stan, dne 18. januarja.

Zapadno bojišče: V okolici Nieuporta samo artiljerijski boj. V zadnjih dneh nismo opazili sovražnih napadalnih kretenj. Ob obrežju so bile na več točkah naplavljenе angleške mine.

Pri La Boisselle, severnovzhodno od Alberta, so naše čete v bajonetnem napadu prepodile Francoze, ki so se zopet nastanili na pokopališču in v pristavi jugozapadno od tu, ter vjele 3 častnike in 100 mož.

V Argonskem lesu smo zavzeli več francoskih strelskih jarkov ter skoro popolnoma uničili francoske posadke.

Francoski napad na naše pozicije, severozapadno od Ponta Mousson, je došel na višini, 2 kilometra južno od Vilceja, do naše postojanke; boj še traja.

V Vogezi in v gornji Alzaciji vlada močan snežni metež in megla, ki zavira bojne operacije.

Vrhovno armadno vodstvo.

Parnik „Karlsruhe“ na delu.

List „London News“ poroča iz San Zuana na Porturici: Nemški vojni parnik „Karlsruhe“ se giblje nemoteno v Atlantskem oceanu in je v zadnjih 14 dneh ednajst trgovskih parnikov združenih nasprotnikov potopil. — („Karlsruhe deluje torej ravno tako pridno, kakor je delovala „Emden“. Pomorska nadvlada lopovske Anglije je torej prav klavrna! Op. ur.)

Velike izgube Francozov v Vogezi.

Švicarski listi poročajo, da so imeli Francozi v Vogezi v zadnjih bojih izredno velike izgube. Imeli so nad 20.000 mrtvih in ranjenih, dosegli pa v kljub tem velikanskim žrtvam niso ničesar.

Turški boji z Angleži v Mesopotamiji.

K.-B. Konstantinopol, 19. januarja. Glavni stan razglša: Med ponočnim napadom na angleške utrdbe ob Schatt el Arab smo sovražnika presenečili. Angleži so imeli 100 mrtvih in ranjenih. — Neki angleški kavaljerijski eskadron v okolici mesta Korna poskusil je našo (turško) infanterijo presenečiti. Napad pa je bil pod težkimi izgubami za sovražnika odbit.

Portugalska še ne prične vojne.

Kakor znano, hotela je Anglija tudi Portugalsko v vojno zoper Nemčijo nahujskati. Pa se ji ni posrečilo. Senat v Lissabonu se je izjavil proti vojni in tako je moral Angležem prijazna vlada celo zadevo odgoditi.

NESTLÉ-JEVA 279
MOKA ZA OTROKE

Poskušnje pošlje na zahtevo popolnoma zastoj
Nestle, Dunaj I. Biberstrasse 2. S.

Naš minister za zunanje zadeve odstopil.

Avstro-ogrski minister za zunanje zadeve grof Berchtold je od svoje službe odstopil. Cesar je imenoval za njegovega naslednika ogrskega diplomata Štefana barona plem. Buriana. Politična smer avstro-ogrške monarhije vsled tega ne bode doživela nikakoršne spremembe, kajti grof Berchtold je edino iz osebnih in zdravstvenih razlogov odstopil. Grof Berchtold stoji v 52. letu svoje starosti in je od leta 1912 sem na čelu naše zunanje politike. Pri njegovem odstopu podelil mu je cesar briljante k velikemu križu Štefanovega reda.

Novi naš minister za zunanje zadeve baron plem. Burian izvira neki ogrski plemenitaški družini iz Prešburskega komitata. Bil je l. 1851. rojen in je deloval najprvo v naših konzulatih v Bukareštu, Beogradu in v Sofiji. Potem je vodil generalni konzulat v Moskvi in postal končno generalni konzul v Sofiji. Od Sofije poklicalo se ga je v naše zunanje ministerstvo, pozneje je pa postal poslanik v Atenih. Leta 1903. se mu je podelilo vodstvo skupnega finančnega ministerstva in upravo Bosne. Pod

Freiherr von Burian Graf Berchtold
Zum österreichisch-ungarischen Ministerwechsel

njim smo anektirali Bosno in Hercegovino. Baron pl. Burian se smatra za izbornega diplomata, ki bode gotovo našo državo tudi pri zeleni mizi tako izvrstno zastopal, kakor jo zastopa naša armada na bojišču.

Pismo o dogodkih v Bukovini.

Gospod Alojz Slawitsch, c. kr. sodnijski sluga v nekem mestu Bukovine, pisal je svojemu bratu, g. trgovcu Leopoldu Slawitschu v Ptuj z zanimivo pismo, kateremu posnemamo sledeče podatke: — „Ljubi bratje, mati in sva-kinja! Pozdravljam Vas vse iz širne daljave. Zdrav sem in moji otroci tudi. Otroke poslal sem k nekemu znanцу na Rumunsko, kjer se nahajam tudi jaz. Kajti na novoletni dan ob 2. uri nas je v Bukovini Rus presenečil, brez da bi ljudstvo to pričakovalo. Najprvo so prišli Čerkesi na konjih. Ruske konje se izpozna prav lahko na dolgih repih. Čerkesi so bili prva patrolja. Potem je prihajalo vedno več sovražnikov. Jaz sem bil ob tej nesrečni uri ravno v službi. Nakrat so pričeli Rusi zunanji sodnijskega poslopa na nas streljati. Streljanje je trajalo dobre četrt ure. V tem hipu smo bili vsi popolnoma raztrešeni. Povsod jok in stok. Bog naj se usmili! Bili smo že do novega leta v tiso-čerih skrbih. Dne 2. septembra, ko so prišli Rusi v Černovice, pobegnili je vse prebivalstvo na Suzavo in kamorkoli je zamoglo. Bog se naj usmili te bede! Revščina je nepopisna. Ko so dne 1. januarja Rusi k nam prišli, bila je taka megla, da pred seboj sploh ni bilo ničesar videti. Zdej vem, kaj je vojna: rop, umor, plenjanje, tatvine, omadeževanje žensk in na koncu beda, nepopisna beda...

Ako gre kaka oseba na cesti z zlato uro, vidno na zlati verižici, — v tistem hipu prime mimo ideči Rus za verižico in jo vzame. Ako srečajo Rusi na cesti kakega človeka samega, takoj zakličejo: Roke navzgor! Potem mu preiščejo vse žepe, mu vzamejo denar ter mu podelijo še par surovih sunkov v rebra in zakličejo: Stopaj! Taki slučaj se zgodijo vsak dan. Na vseh zahtevajo mrvo, oves, šnops, vino, pivo, meso, vse pa brez denarja. Ljudje dajejo iz strahu, da se jih pusti vsaj pri življenju. Oj ljubi Bog, grenko je naše življenje! — Rusi prihajajo tako-le: najprvo do 50 kozakov, potem 2 do 4 kanoni, potem 2 do 4 strojne puške, končno pa ves trn. Jaz sem te druhali doslej dovolj videl. Tudi ne morem popisati vse dogodke. Ljudstvo beži še zdej vsak dan na Rumunsko in od tam, kamor kdo zamore. Tukaj v mestu (v Bukovini) so Rusi v neki hiši zažgali. V hiši se je vse uničilo, mnogo veliko vrednih predmetov. Največe škandale delajo Rusi pri bogatih judih. Istotako v gostilnah, kjer jemljejo pijače, kolikor jih zamorejo popiti, ostalo pa izpustijo. Kristjani so tukaj itak revni in kar imajo, jim ruske svinje še vzamejo. Hiše preiščejo in vzamejo boljše posteljno blago. Danes smo tako kakor raztrešena čreda ovac. Nobeno uro ni naše življenje varno. Vsi uradi so zaprti. Tatove (aristante) so en dan preje vse izpustili. Nam uradnikom in slugom so dali